

[Ebba Strange]

mistanke om, at hr. Pelle Voigt i denne sag går andres ærinde.«

Ikke »andre« ærinder!

Derfor vil vi i dag have at vide, hvad det er for en begrundelse, ministeren har for sin mistanke til hr. Pelle Voigt. Er det ikke andet end det, der bliver sagt her, eller har ministeren nogle andre, dybere begrundelser for at have mistanke om, at hr. Pelle Voigt går andres ærinde i denne sag, altså den polske regerings ærinde?

Hr. Pelle Voigt har krav på at blive rensset for den beskyldning, og vi har alle behov for at være sikrede imod, at den slags beskyldninger får lov til at passere upåagtede i dette Ting.

Den fortrolighed, der findes i Det Udenrigspolitiske Nævn, angår naturligvis kun de sager, der har været drøftet dér, og der er ingen, heller ikke udenrigsministeren, der indtil nu har givet os andre oplysning om, at den sag, som hr. Pelle Voigt rejste den 28. oktober 1987, har været drøftet i Det Udenrigspolitiske Nævn.

På den baggrund støtter SF naturligvis det dagsordensforslag, Socialdemokratiet har fremsat, medmindre vi, inden vi går til afstemning, har fået et nyt indlæg fra udenrigsministeren, hvori han beklager, at han har udtalt sig, som han har.

Ivar Hansen (V):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for redegørelsen til denne forespørgselsdebat, en redegørelse, som vi helt kan tilslutte os.

Som det er alle Folketingets medlemmer bekendt og også offentligheden, kan det nogle gange være nødvendigt for en regering at videregive oplysninger til Folketinget i fortrolig form. Hvis et folketingsudvalg, i dette tilfælde Det Udenrigspolitiske Nævn, accepterer dette vilkår, er det grundlæggende for et tillidsfuldt samarbejde mellem regering og Folketing, at spillereglerne overholdes. Hvad sker der ellers? Ja, ellers sker der det, at Folketinget forringer sine muligheder for at modtage reelle, vigtige oplysninger, og ellers sker der det, at Folketinget forringer sine muligheder for indflydelse og dermed for at kunne give råd til den til enhver tid siddende regering.

Efter min opfattelse udviser et folketingsmedlem, der direkte eller indirekte ser stort på disse skrevne eller uskrevne love, en politisk moral og en mangel på ansvarlighed, der efter

Venstres opfattelse ikke er forenelige med medlemskab af Det Udenrigspolitiske Nævn, med de særlige vilkår, der knytter sig til dette grundlovsfæstede organs arbejde.

Denne forespørgsel drejer sig dybest set om misbrug af oplysninger, som den pågældende selv har accepteret at modtage i fortrolig form. Derfor er denne debat pinlig for hr. Pelle Voigt, den er pinlig for SF, men den er måske i særlig grad pinlig for det parti, der har taget initiativet til denne debat.

Hr. Pelle Voigt gik i Folketinget og stillede spørgsmål i onsdagsspørgetiden om en sag, hvorom hr. Pelle Voigt havde modtaget og havde accepteret at modtage fortrolige oplysninger fra regeringen, og hvor det måtte være ganske klart, også for hr. Pelle Voigt, at regeringen, om det måtte ønskes af nævnet, ville vende tilbage på et senere tidspunkt – det skete i øvrigt dagen efter spørgetiden – og give fortrolige oplysninger, når der var nyt at melde. Alligevel stillede hr. Pelle Voigt sit spørgsmål og med baggrund i en fortrolig viden.

Jeg er af den formening, at hvis jeg skulle give en ret præcis karakteristik af den form for politisk adfærd, ville jeg nok komme lidt i konflikt med Folketingets forretningsorden.

Så siger fru Ebba Strange: Jamen ifølge Folketingets forretningsorden havde ministeren jo den mulighed at lade være med at svare. Er det nu rigtigt? Hvad var det, hr. Pelle Voigt antydede i sine bemærkninger i denne onsdagsspørgetid? Han insinuerede, at udenrigsministeren ikke passede sit arbejde, og videre, at udenrigsministeren måske endda førte Folketinget bag lyset. Derfor ville det formentlig være stridende mod ministeransvarlighedsloven, hvis udenrigsministeren ikke var gået ind i en egentlig besvarelse.

Det helt naturlige og grundlæggende spørgsmål, enhver med berøring med denne sag må stille sig selv, er: Hvis interesser, hvis ærinde, skulle hr. Pelle Voigt varetage i denne sag, når hele sagen har sit udgangspunkt i modtagne fortrolige oplysninger? Hvilke interesser skulle der varetages, hr. Pelle Voigt? Var det hans partis interesser? Var det Folketingets interesser, hr. Pelle Voigt skulle forsøge at varetage? Hvis det var tilfældet, så siger jeg: Bevar mig vel!

Var det nogle journalisters interesser, hr. Pelle Voigt skulle varetage? Hvis det var tilfældet, så vil jeg godt sige, at efter min opfattelse er